

समाश्रस्तस्तु वार्ष्णेयस्तव पुत्रं महारथं । विद्याध दशभिस्त्र्यं सायकैः कङ्कपत्रिभिः ।
 तावन्तोऽन्यं दृढं विद्वावन्तोऽन्यशरपीडितौ । रेजतुः समरे राजन् पुष्पिताविव किंशुकौ ।
 अलम्बुषस्तु संकुद्धः कुन्तिभोजशराद्दितः । अशोभत मृगं लक्ष्म्या पुष्पाव्य द्व किंशुकः ।
 कुन्तिभोजं ततो रक्षो विद्धा वज्रभिरायसैः । अनदद्भैरवं नादं वाहिन्याः प्रमुखे तव ।
 ततस्तौ समरे शूरो योधयन्तो परस्परं । ददृशुः सर्वसैन्यानि शक्रजम्भौ यथापुरा ।
 शकुनिं रभसं युद्धे कृतवैरञ्च भारत । माद्रीपुत्रौ सुसंरक्ष्यौ शरैश्चादयतामृगं ।
 तुमुलः समहाराज प्रावर्त्तत जनचयः । त्वया सञ्जनितोऽयं कर्णेन च विवर्द्धितः ।
 रक्षितस्तव पुत्रैश्च क्रोधमूलो जताशनः । य इमे पृथिवीं राजन् दग्धुं सर्वां समुद्यतः ।
 शकुनिः पाण्डुपुत्राभ्यां कृतः स विमुखः शरैः । न स्म जानाति कर्त्तव्यं युद्धे किञ्चित्पराक्रमं ।
 विमुखं चैनमालोक्य माद्रीपुत्रौ महारथौ । ववर्षतुः पुनर्बाणैर्यथामेघौ महागिरिं ।
 स बध्यमानो वज्रभिः शरैः सन्नतपर्वभिः । सम्प्रायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणानीकाय सौबलः ।
 घटोत्कचस्तथा शूरो राक्षसं तमलायुधं । अभ्यशाद्रभसं युद्धे वेगमास्थाय मध्यमं ।
 तथोर्ध्वं महाराज चित्ररूपमिवाभवत् । यादृशं हि पुरा वृत्तं रामरावणयोर्मध्ये ।
 ततो युधिष्ठिरो राजा मद्राजानमाहवे । विध्वा पञ्चशतैर्बाणैः पुनर्विद्याध सप्तभिः ।
 ततः प्रवृत्ते युद्धं तयोरत्यहुतं नृप । यथा पूर्वमभ्युद्धं शम्बरामरराजयोः ।
 विविश्रंतिश्चिचसेनो विकर्षय तवात्मजः । अयोधयन् भीमसेनं महत्त्वा सेनया वृताः ।
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सङ्कल्युद्धे षष्ठनवतोऽध्यायः ॥ ६६ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ तथा तस्मिन्प्रवृत्ते तु सङ्ग्रामे लोमहर्षणे । कौरवेयांस्त्रिधाभूतान् पाण्डवाः समुपाद्रवन् ।
 जलसन्धं महाबाहुं भीमसेनोऽभ्यवर्त्तत । युधिष्ठिरः सहानीकः कृतवर्माणमाहवे ।
 किरंस्तु शरवर्षाणि रोचमान द्वांशुमान् । धृष्टद्युम्नो महाराज द्रोणमभ्यद्रवद्गणे ।
 ततः प्रवृत्ते युद्धं त्वरतां सर्वधन्विनां । कुरुणां पाण्डवानाञ्च संकुद्धानां परस्परं ।
 सञ्जये तु तथाभूते वर्त्तमाने महाभये । दन्दीभूतेषु सैन्येषु युध्यमानेष्वभीतवत् ।
 द्रोणः पाञ्चालपुत्रेण बली बलवता सह । यदक्षित्वायकौघांस्तद्वृत्तमिवाभवत् ।
 पुण्डरीकवमानीव विध्वस्तानि समन्ततः । चक्राते द्रोणपाञ्चाल्यौ नृणां शीर्षाण्यनेकशः ।
 विनिकीर्णानि बीराणामनीकेषु समन्ततः । वस्त्राभरणशस्त्राणि ध्वजवर्मायुधानि च ।
 तपनीयतनुचाणाः संसिक्ता रुधिराणि च । संसिक्ता इव दृश्यन्ते मेघसङ्गाः सविद्युतः ।
 कुञ्जराश्चनरानन्ये पातयन्ति स्म पत्रिभिः । तालमात्राणि चापाणि विकर्षन्ता महारथाः ।
 असिचर्माणि चापानि शिरांसि कवचानि च । विप्रकीर्यन्त शूराणां सम्प्रहारे महात्मनां ।
 उत्थितान्यगणेष्वपि कवन्धानि समन्ततः । अदृश्यन्त महाराज तस्मिन्परमसङ्कुले ।
 मृधाः कङ्का बलाः श्येना वायसा जम्बुकास्तथा । वज्रशः पिशिताशाश्च तत्रादृश्यन्त मारिषः ।

६५९

६६०

६६१

६६२

६६३

६६४